

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 81.

Syvende Session.

51de Møde.

Mandagen den 18de Febr.

(Fortsat.)

C. C. Dahlerup (forts.): Det kunde jo være, at, naar man underkastede Handelslovgivningen en nærmere Prøvelse, at der da var endnu flere Artikler, som man kunde overlade Høfterne paa Landet at handle med; og dette forekommer mig saameget klarere, som man har seet, at der paa de forskjellige Stadier, hvorpaa Lovforslaget har befundet sig, har været meget forskellige Meninger om, hvad der skulde ansees for Nødvendighedsvarer; Nogle have dertil villet regne Søm, Andre Sirup, atter Andre ingen af Delene; Nogle maaskee endog Svedster, Andre Eddike o. s. v. Der har saaledes været en meget stor Meningsforskiel mellem de forskjellige Mand, der have havt med dette Lovforslag at bestille, om hvad der skulde ansees for Nødvendighedsvarer, og jeg synes derfor, at da Regjeringen har bebudet, at en almindelig Næringslov i en ikke fjern Fremtid vil fremkomme, saa er det ingen Fare ved at lade disse Artikler nu gaae ud af Loven. Det er jo unægteligt, at de, der boe paa Landet, ville, naar de skulle kjøbe disse Artikler i Kjøbstæderne, komme til at betale dem dyrere end de, som boe i Kjøbstæderne, men det er jo et Onde, som ikke blot vedrører de ommeldte Vareforter men ogsaa enhver som helst anden Varefort — jeg vil her ikke tale om de absolute Nødvendighedsartikler, som de behøve, men der er jo Artikler af den Bessaffenhed, at de ikke kunne undværes f. Ex. for Strædere paa Landet Synaale og Traad,

for Smedene paa Landet Jern og for de forskjellige Landbrugere saa mangfoldige andre Artikler, som de skulle kjøbe i Kjøbstæderne, og som, naar man tillægger Omkostningerne ved Reisen til Kjøbstaden, blive Landboeren noget dyrere, end naar han kunde faae dem at kjøbe paa Landet. Men Spørgsmaalet om, hvorvidt ogsaa disse Varer kunde gøres til Gjenstand for Handel paa Landet, vilde ved en saadan almindelig Undersøgelse da ogsaa kunne afgjøres. Da nu, som jeg foran tillod mig at bemærke, Indenrigsministeren sidste Gang yttrede, at der havde været Meningsulighed hos Regjeringen, om de her nu omhandlede Artikler burde blive i Forslaget eller ei, troede jeg, at det vel kunde forsvares atter at frembringe dette Endringsforslag, som nu er under Forhandling.

B. Christensen: Ja, jeg skal tillade mig med Hensyn til den sidste ærede Talers Ytringer at gøre den Bemærkning, at de formelle juridiske Skrupler, han synes at være imod de omhandlede Artiklers Medtagelse i Loven, dog maaskee ikke ere saa velgrundede, som de uidentivt forekomme ham. Det maa ganske vist væsentlig være, hvad der til enhver Tid er Fornødenheder, nemlig det daglige Livs Hovedgjenstande for Arbeidsklassen, der maae være indbefattede i Begrebet Høkerhandel; men det Væsentlige, som Lovgivningen synes mig at holde fast paa, er, at Handelen med de omgjødende Varer skeer i et særdeles ubetydeligt Omfang, hvilket denne Lov jo ogsaa fastholder. Forøvrigt er det ganske vist en Sag, der for en stor Deel og netop for den meest trangende Deel af Landbefolkningen er af meget stor Vigtighed, og det er ganske vist, at netop denne